

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 33 * FEBRER 1986

PRENSA
CORTINA

SI A LA PAU NO A L'OTAN

SUMARI

- Pàg. 2. Editorial.
 Pàg. 3. Actualitat Municipal.
 Pàg. 4. Societat de Caçadors.
 Pàg. 5. Notícies locals.
 Pàg. 6. Esports.
 Pàg. 7. Temps enrera.
 Pàg. 8. Retratos.
 Pàg. 9. Xafarderies de Na Ben Vista.
 Pàg. 10. Ses gloses d'En Pere Gil.
 Pàg. 11. Els alumnes escriuen.
 Pàg. 12. Decàleg per la pau.
 Pàg. 14. El xoric del convent.
 Pàg. 15. Els estudis sobre la nostra llengua a l'estranger.
 Pàg. 16. Notícia d'un carnaval.
 Pàg. 17. Per què no en la nostra llengua?
 Pàg. 18. II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.
 Pàg. 20. La nostra gent.
 Pàg. 22. Lloret, aquest gran poble.
 Pàg. 23. Publicitat.
 Pàg. 24. Última pàgina.

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

Butlletí informatiu N° 33

Febrer de 1986

Lloret de Vista Alegre

CONSELL DE REDACCIÓ

Andreu Mora

Bartomeu Amengual

Guillem Fiol

IMPRESSIÓ

"Apòstol y civilizador"

Petra.

Dipòsit Legal: PM 623/79

NI OTAN
NI BASES

PER UN FUTUR DE PAU: NO A L'OTAN

Dia 12 de març se'ns convocarà a les urnes per a què ens pronunciem sobre la conveniència o no d'estar a l'OTAN. Una qüestió de molta d'importància per al nostre futur, que ens afectarà a tots, i que per tant ens obliga a mesurar el sentit del nostre vot.

Però, què és l'OTAN? es demanarà potser molta gent. ¿Per a què és tan important la nostra presència en aquesta aliança militar? Difícilment podrà trobar respostes. És més fàcil abusar del control de la televisió i d'altres mitjans de comunicació, per anar formant una opinió favorable a l'OTAN, que no informar. En aquest sentit el govern està utilitzant els mateixos recursos del franquisme: ús i abús dels mitjans de comunicació controlats per ell, plantejament d'una pregunta confusa, és d'una argumentació ridícula i impròpia d'un govern que ens prometia un "canvi".

L'OTAN és una organització militar, una organització que segueix una política ofensiva en la cursa d'armaments, cosa que es tradueix en una escalada permanent d'armes convencionals i nuclears. Una organització que no respon als interessos i a les necessitats d'Europa, sinó que segueix les directrius dels Estats Units, i que fonamenta tota la seva estratègia en la contemplació d'un ús possible d'armes nuclears, en la possibilitat d'una guerra nuclear limitada a Europa.

Per a l'OTAN i per als Estats Units la importància militar de l'Estat Espanyol és clara: podem servir com a port-aeroport molt útil per a qualsevol iniciativa d'atac i de gran magatzem-polvorí nuclear de retaguardia. L'eventualitat d'intentar exigir —des de dins l'OTAN— una no nuclearització de l'Estat Espanyol és del tot inimaginable. Una integració parcial i sense una funcionalitat real en un context de guerra nuclear sols la pot plantejar que ha de cercar vots desesperadament per salvar la imatge del govern. La presència a l'OTAN implica necessàriament sotmetre's a l'estratègia d'aquesta organització. Bastarà amb què Felipe González digui que "los intereses de España lo exigen" per a què el govern acordi la instal·lació de míssils nuclears sense cap necessitat de demanar l'aprovació de ningú.

Estar a l'OTAN és inconcebible sense estar integrats militarment i nuclearitzats. En definitiva implica augmentar els perills de guerra i supeditar-nos —encara més— a interessos que no són els nostres. Però, a més, seguir a l'OTAN vol dir seguir augmentant cada any els pressuposts militars, que el 1986 ja pugen a 966.583 milions de pessetes, i reduir les inversions socials dedicades a millorar la nostra comunitat. Pressuposts que haurem de pagar amb els nostres impostos.

Amb el preu d'un tanc modern es poden construir mil aules, amb capacitat per 30.000 nins; el preu d'un submarí "Trident" equival al cost de mantenir escolaritzats 16 milions de nins dels països pobres; per a mantenir les despeses militars en els nivells actuals cada persona ha de sacrificar durant la seva vida 3 o 4 anys dels seus ingressos. I com aquests podríem donar molt més exemples de l'absurditat de l'armamentisme actual i de la política dels blocs militars, sostinguda per l'OTAN.

No hi pot haver dubtes el proper 12 de març. Per una Mallorca en pau, per una Europa desnuclearitzada, per un futur sense bombes: NO A L'OTAN.

DINS EL MARC DEL

// CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
MCMVI 86

ACTUALITAT MUNICIPAL

SESSIÓ ORDINÀRIA 28/GENER/1986

1) Lectura de l'acta de la sessió anterior.

Es aprovada per unanimitat.

2) Correspondència oficial.

-Escrit de Guillem Martorell sol·licitant - permís per realitzar una conducció d'aigua de la finca Son Serveret a Sa Casa Nova.

-Escrit de la Conselleria d'Interior proposant l'aprovació dels fulls del padró, cosa que es fa per unanimitat.

-Escrit del Delegat Provincial d'Estadística sobre seccions i taules electorals. Es decideix que el local on se celebraran les votacions sigui la Casa de la Vila.

-Escrit del C.I.M. comunicant la resolució d'aprovar provisionalment el Programa d'Inversions Culturals 1986 on s'inclou el condicionament i adequació de l'arxiu municipal de Lloret.

-Escrit de la Conselleria d'Educació i Cultura comunicant la concessió d'una subvenció de 1.500.000 pta per a la realització de la il·luminació de la pista poliesportiva i el canvi de la il·luminació del camp de futbol.

-Escrit de GESA notificant una transferència de 60.139 pta corresponent al 1'5% sobre ingressos bruts del 1er semestre 1985.

-Calendari de l'Àrea de Lingüística Social del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

-Escrit de la Federació Balear de Ciclisme sol·licitant una subvenció de 75.000 pta.

3) Mecanització de les actes.

Per part de Secretaria s'exposa al ple la possibilitat de mecanitzar les actes i els decrets de l'Alcaldia. Després d'estudiar el tema, s'aprova continuar passant a mà les actes per a la qual cosa es tancaran durant unes hores les oficines municipals.

Aixímateix es aprovada la proposta de D. Andreu Mora (present al ple) que estu-

diants de F.P. realitzin les seves pràctiques a les oficines municipals col·laborant en el treball existent.

4) Nomenament Assessor Local Padró Municipal d'Habitants de 1986.

-Fou nomenada, per unanimitat, Dª Maria Jaume Beltran.

5) Acomesa aigües de la piscina.

-S'aprova la proposta de realitzar l'acomesa amb el pou de Can Beato. El preu serà de 60 pta/tona.

Alguns regidors feren constar que aprovaven la proposta sempre que el tractament a donar a l'aigua per eliminar la seva coloració no resulti perjudicial per a la pell dels usuaris.

6) Tancament de la piscina municipal.

-Es presenten a la consideració dels regidors dos pressuposts per a la realització del tancament de la zona de la piscina.

El primer puja 430.976 pta, el segon unes 150.000. S'aprova per unanimitat la segona proposta.

7) Estudi concessió bar-piscina.

-Es llegí i aprovà el plec de condicions econòmico-administratives que regiran el concurs per a la concessió de la construcció i explotació del bar-restaurant de la piscina municipal. Aixímateix s'aprova fer uns bans per si hi hagués algú de Lloret interessat en el tema i la seva publicació en el Butlletí Oficial de la C.A.

8) Estudi petició crèdit a la Conselleria d'Hisenda.

-Es deixa el punt sobre la taula ja que no es disposa de la informació suficient.

9) Assumpte Biblioteca.

-Es nomena bibliotecari a D. Miquel Mulet.

10) Permisos d'obra.

-LLuc Gili (Jaume I, 16). Diverses obres. S'aprova amb la rectificació del pressu-

post presentat (800.000 pta). L'aparellador fa una valoració de 4.000.000 pta.

-(Es Putxet). Aterracar parets interiors i construcció solera. S'aprova amb la rectificació del pressupost presentat (30.000 pta). La valoració de l'aparellador és de 220.000 pta.

11) Proposta de despeses.

-S'aprova per unanimitat.

12) Precs i preguntes.

-Escrit de Catalina Martorell denunciant el fet de que el vehicle PM 0932 obstaculitza la recollida del fems. S'aprova dirigir un escrit al propietari del cotxe perquè el retiri, i un altre a tots els veïns del carrer recordant els dies i hores en què cal no aparcar al carrer.

-Escrit d'Antoni Oliver, contratista adjudicatari de les obres de la piscina, mostrant el seu agraïment al municipi.

-Escrit d'Andreu Mora sol·licitant una subvenció per a la revista "Es Pi Gros". Aquesta sol·licitud fou aprovada, prèvia declaració d'urgència.

-Proposta de la Comissió de Cultura per subscriure's a diverses revistes per a la Biblioteca. S'aprova, prèvia declaració d'urgència.

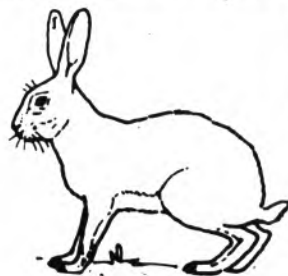
-Informació sobre les gestions efectuades per a l'adquisició de la Gran Enciclopèdia Catalana.

-Proposta d'adhesió al II Congrés de la Llengua Catalana. S'aprova per unanimitat.

-Proposta sol·licitud al C.I.M. d'una subvenció dirigida a les classes de Balls Mallorquins que s'organitzen a Lloret. S'aprova per unanimitat.

SOCIETAT DE CAÇADORS

El passat dissabte dia 22 de febrer se celebrà al Centre Parroquial la Junta General de Socis de la Societat amb el següent ordre del dia:

a) Convocatòria d'eleccions.

b) Elecció de la Junta Electoral Social.

Queda de la següent manera:

Titulars: Miquel Coll Real.

Bernat Bibiloni Sureda.

Andreu Tugores Socias.

Suplents: Francesc Gelabert Gelabert.

Antoni Bauçà Ramis.

Pere Fontirroig Vallcaneras.

c) Elecció i nomenament de la Junta Rectora.

President: Joan Oliver Nicolau.

Tresorer: Pere Jaume Picornell.

Secretari: Miquel Pau Ramis Ribas.

Vocal: Nadal Ramis Munar.

Vocal: Bartomeu Tugores Vich.

d) Elecció i nomenament de la mesa electoral

President: Miquel Gelabert Estela.

Secretari: Nadal Beltran Niell.

Vocal: Mateu Bover Vallcaneras.

Vocal: Bartomeu Gomila Munar.

CALENDARI ELECTORAL

23/2 Exposició de la Convocatòria d'Eleccions i de la llista de socis.

24 i 25/2 Reclamacions a la llista de socis.

26/2 Resolució reclamacions llista de socis.

3 al 7/3 Presentació de candidatures.

8 al 10/3 Admissió o no de candidatures.

11 al 17/3 Impugnacions de candidatures.

18/3 Resolució de candidatures.

23/3 De 11 a 13 del matí. Votació al local social (Can Putxet, P/ Verge de Loreto Nº 10).

24 al 26/3 Reclamacions a les votacions.

27/3 Resolució i proclamació de la nova Junta Directiva.

NOTÍCIES LOCALS

DIMISSIONS DIRECTIUS

Antoni Ramis, Arnau Mateu, Nadal Real i Joan Riera, membres de la Junta Directiva de la U.E. Lloret, han presentat la dimissió dels seus càrrecs ja que es presenten com a candidats a la Junta Directiva de la Societat de Caçadors.

CONFERÈNCIES

El passat 20 de febrer tengué lloc en el Centre Parroquial una conferència sobre l'IVA. Per al proper dimecres, 5 de març, està anunciada una altra conferència sobre el mateix tema organitzada per Extensió Agrària i l'Ajuntament.

Aixímateix dia 2 de març, diumenge, se celebrà una altra conferència sobre Alcohollisme.

REVISTES PER A LA BIBLIOTECA

En el ple ordinari del mes de gener se prova la subscripció a diverses revistes destinades a la Biblioteca Pública.

Són les següents: "El Temps" (informació general), "Historia 16" (Història), "Naturaleza" (temes de naturalesa), "Muy interesante" (divulgació de temes científics) i "Ser de Or" (temes culturals).

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG

El passat 31 de gener visità el nostre poble la Unitat Mòbil de la Germandat. Es presentaren un total de 51 donants del qual 48 pogueren efectuar la seva donació.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Dia 8 de gener tengué lloc una Assemblea General de Caçadors durant la qual es procedí a la presentació de candidatures per a la formació de la nova junta directiva. Es presentaren dues candidatures.

Aixímateix el passat dia 23 se celebrà una Junta General de la qual informam més àmpliament en la pàgina d'aquest mateix butlletí.

REFERÈNDUM 12 DE MARÇ

Dia 24 de febrer tengué lloc a l'Ajuntament el sorteig per al nomenament dels components de la mesa electoral per al proper referèndum. Sortiren elegits:

President: Magdalena Bibiloni Jaume.

1er vocal: Joan Mañas Martínez.

2on vocal: Magdalena Fontirroig Salom.

Suplents: President: Llorenç Coll i Joan B Amengual. 1er vocal: Francesc Gili i Catalina Gelabert. 2on vocal: Maria Ramis i Guillem Pastor.

OBRES ESCOLA

El passat 13 de febrer es reuní la Comissió receptora de les obres efectuades al pati de l'escola pública i acorda no rebre provisionalment les obres ja que la pista no havia estat realitzada segons les especificacions del projecte aprovat (capa uniforme de 2 cm d'arena per a posterior formigonat en quadrats de 3 X 3). El contratista disposa d'un termini d'un mes per subsanar les deficiències.

QUARESMA. PROGRAMA D'ACTES.

Actes litúrgics.

-Dimarts i divendres, a les 8, res de Laudes i Missa.

-Divendres, a les 19.30, Exercici del Viacrucis.

-Dia 21, a les 19.30, Celebració comunitària de la Penitència.

-Cada dia reflexió de la Paraula de Déu.

Conferències.

-Del Sr. Bisbe, a Sant Francesc d'Inca, els dies 11, 12 i 13 de març, a les 21 hores.

-A la Parròquia, en el Centre, a les 20.15.

-2 març: "L'alcoholisme: prevenció, efectes i cura". En col.laboració amb Càritas

-16 març: "La Família", per Mn. Llorenç Sastre, Vicari episcopal.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

esports

TORNEIG DE FUTBOL-SALA

Organitzat per un grup d'aficionats de la nostra localitat ha començat aquestes darreres setmanes el IV Torneig Local de Futbol-Sala. Els equips participants són els següents:

Ses Basques: Carles Beltran, Rafel Beltran, Pere Beltran, Rafel Bauçà, Xavier Molina, Pere J. Munar, Miquel Ramis.

Promeses: Gabriel Munar, Domingo Miralles, Miquel Miralles, Rafel Gelabert, Miquel Bauçà, Gabriel A. Ferriol, Bernat Regis, Llorenç Camps, Gabriel Fontirroig.

Temps Nous: Nadal Beltran, Felip Vanrell, Andreu Tugores, Joan Bauçà, Toni Picornell, Rafel Servera, Toni Bauçà, Gabriel Torrens, Sebastià Amengual.

Sa Màfia: Pere Fontirroig, Joan Font, Arnau Mateu, Andreu Mora, Cristòfol Orts, Rafel Ramis, Joan Gili, Nadal Real, Miquel Coll.

Equipo A: Guillem Moreno, Gori Balaguer, Arnau Oliver, Tomeu Tugores, Toni Regis, Joan Oliver, Joan Amengual, Sebastià Puiggròs, Joan Pons.

Xirimoies: Felip Munar, Jordi Berga, Rafel Regis, Ramon Solano, Gabriel Rodríguez, Toni Oliver, Biel Aloy, Tomeu Ensenyat, Llorenç Coll.

Quintos 86: Joan Gili, Sebastià Jaume, Joan Carles Caldas, Gabriel Regis, Llorenç Fontirroig, Pere Rosselló, Toni Beltran, Miquel Alomar, Josep Torrents, Josep Antoni Niell, Ignasi Tomàs, Toni Picornell.

CALENDARI DEL TORNEIG

Dissabte 15 de febrer

Equipo A, 0; Sa Màfia, 9.
Temps Nous, 13; Xirimoies, 1.
Quintos 86, 5; Ses Basques, 1.

Divendres Sant a les 10.30 hores

Gran partit de futbol Fadrins/Casats

Inscripcions: Fadrins a Tomeu "Pagès"
Casats a Rafel "Rigo".

Dissabte 22 de febrer

Equipo A, 1; Temps Nous, 5.
Xirimoies, 4; Promeses, 5.
Sa Màfia, 7; Quintos 86, 4.

Dissabte 1 de març

Promeses, 3; Sa Màfia, 3.
Ses Basques, 2; Temps Nous, 8.
Equipo A, 2; Xirimoies, 2.

Dissabte 8 de març

Sa Màfia - Temps Nous
Equipo A - Quintos 86
Promeses - Ses Basques

Dissabte 15 de març

Quintos 86 - Promeses
Equipo A - Ses Basques
Xirimoies - Sa Màfia

Dissabte 22 de març

Xirimoies - Ses Basques
Temps Nous - Quintos 86
Equipo A - Promeses

Dissabte 29 de març

Promeses - Temps Nous
Sa Màfia - Ses Basques
Xirimoies - Quintos 86

U.E. LLORET

Els resultats de la segona volta han estat:

12/1 Lloret, 1 - Poblense, 0.
19/1 Sant Joan, 0 - Lloret, 0.
26/1 Lloret, 3 - Portocristo, 1.
9/2 Lloret, 3 - Felanitx Atc., 0.
23/2 Artà, 4 - Lloret, 3.
2/3 Lloret, 5 - Búger, 1.

La fotografia d'aquest mes té uns 27 anys i ens mostra els lloritans que per aquella època estudiaven (o almenys anaven a classe) al col·legi dels Teatins.

Si us hi fixau una miqueta els coneixereu tots sis. Tal eren tal són. Els nostres personatges són: Joan "Rei", Guillem "Putxet" (Al Cel Sia), Joan "Mino", Joan i Miquel "Cristo" o "de Cas Teco" i Tomeu "Pagès".

**AQUEST BUTLLETÍ HA REBUT
L'AJUDA DE**

Ajuntament de Llor de Vista Alegre

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM apleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

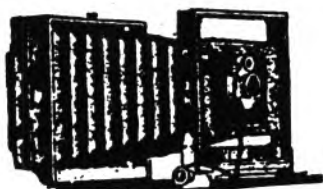
Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/ Palau Reial, 1

Retratos

-Nom i llinatges:

-Père Joan Munar Picornell.

-Lloc i data de naixement:

-Lloret, 14 de març de 1962.

-Professió:

-Ordenança subaltern d'Hisenda.

-Signe del zodíac:

-Piscis.

-Malvicis:

-Tots manco el jugar a cartes.

-Virtuds:

-Pens que les virtuds no les he de dir jo. Si una persona té virtuds, es veu d'una hora enfora.

-Menjar preferit:

-Tota la cuina mallorquina.

-Beguda preferida:

-Whisky amb "Seven-Up".

-Un esport:

-Equitació.

-Música preferida:

-Romàntica.

-Un cantant o conjunt:

-Luis Eduardo Aute.

-Un escriptor:

-Richard Bach.

-Un llibre:

-"Il·lusions".

-Lectures preferides:

-Les que parlen de psicologia.

-Una pel·lícula:

-"Delicias turcas". No és pornogràfica.

-Un actor:

-Silvester Stallone.

-Una actriu:

-No posis res.

-Un personatge històric:

-Hitler.

-Un pintor:

-Picasso.

-Un color:

-Blau.

-Una afició:

-Els cavalls.

-Què t'agrada més de la vida?

-La llibertat i la tranquil·litat.

-I quina cosa manco?

-Les injustícies.

-Què t'agradaria ésser i no ets?

-Pilot d'aviació.

-Un ideal:

-Viure al camp d'una manera rústica i còmoda.

-Odi:

-No hauria d'existir però per desgràcia és una cosa que molt sovint veim.

-Què entens per amistat:

-La paraula amistat vol dir molt i a vegades es confon.

-I per amor?

-Es alguna cosa meravellosa si s'entén i s'està disposat a treballar per ell.

-La uona ideal:

-Alta, rossa, ulls cels, nòrdica, escandinava, i sobretot intel·ligent.

-Què valors més en una persona?

-La sencillesa i l'honradesa.

-Què opines del divorci?

-Pens que els que es divorcien no s'haurien d'haver casat.

-Un fet important en la història:

-Espanya passar a ser democràtic.

-Una bandera:

-La mallorquina.

-Afiliació política:

-No tenc temps per perdre el temps.

-Tendència política:

-Socialista.

-Un polític local:

-N'Arnau "Ferrerico" encara que vengués tots els qui el votaren.

-Un polític nacional:

-Miquel Roca.

-Què li falta a Lloret?

-Moltes de coses: sanejament d'aigües brutes, instal·lació d'aigua corrent, etc.

-Què li sobra?

-Enveges, benvistes, xorics i demés personatges frustrats, irrealitzats i acompanyats.

-Què penses de l'Ajuntament?

-Mentres faci coses per al poble em pareix collonut.

xafarderies

de na Ben Vista

Jo, Na Ben Vista, com ja vos he dit al tres vegades no sé lletra i com que no sé lletra també ignora moltes altres coses. Amb això no vull dir que sigui curta o una cosa semblant, però sí que desconec molts temes que m'agradaria conèixer.

Aquest és el cas de l'OTAN. Fins fa uns mesos no havia sentit mai aquesta paraula, així que me va venir de nou i quan me'n parlaren vaig callar i no vaig dir res. Després vaig aclarir que era cosa de missils i que el que hi manava era En Reagan (aquell president que és més vell que jo i que sempre vol tenir la raó), i se'm posaren els pocs cabells que em queden de punta.

Llavors vaig anar esbrinant, i demanant, i llegint un poc, i vaig saber moltes coses.

Vaig saber que si quedam dins l'OTAN el Govern haurà d'incrementar les despeses d'armament que haurem de pagar entre tots.

Es parla d'uns 64.000 milions de pessetes cada any gastades en armes, més de 70.000 pessetes per cada habitant. Si fos jo gastaria tots aquests doblers en coses més necessàries: escoles, hospitals, llocs de feina...

També vaig saber que amb el que costa un "tanque" es pot construir un hospital; amb el que val un avió de caça se'n poden fer 7 o comprar 1750 cotxes; amb el que val un bombarder se poden construir 81 hospitals o comprar 21.000 cotxes. ¿Per què malgastar tants de doblers?

Em digueren que a més hi havia el perill que instal·lin missils per aquí o de que venguin vaixells amb armes nuclears. Que s'obligarà a part dels joves a fer el servici per devers Centre-Europa, que hi haurà per aquí exèrcits estrangers (segur que seran els americans) que ens faran els comptes.

I com que jo som una dona de les que pensa que Mallorca ha de ser dels mallorquins i que val més la pau que no la guerra vos vull dir que dia 12 de març aniré a votar, i el meu vot serà un NO ben gros.

POCS I MAL AVENGUTS

L'altre dia el nostre municipal i en Paco s'agafaren pes coll: "menos" mal que només hi ha dos col·locats a l'Ajuntament perquè sinó seria una casa de... mal avenguts. Llavors es tornaren fer amics. Quines pardalades que mos passen; i aquests són els qui han de fer justícia.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Diuen que hi ha d'haver eleccions, dues candidatures que no s'entenen i jo que sé quantes coses més. Per bé de tots, i d'ells en particular, convendria que fessin les coses bé perquè sinó hi ha el perill que s'acabi la caça i llavors què caçaran? rates? Ara bé -i es meu padrí ja m'ho deia- de talaguers n'hi ha hagut sempre i n'hi haurà, i d'aquests que per matar una perdiu allà on està prohibit matar-ne pegarien un tir fins i tot al garriguer.

EL BATLE I L'EX-BATLE

No sé si vos hi heu fixat, però darrement no veuen massa per enmig al nostre batle, ni tampoc es "Ferrerico". Això deu esser senyal que no fan comptes tornar-se a presentar a les eleccions. La que si veuen és na "Perica" i, segons m'han contat, els seus (els d'Unió Mallorquina), ja han fet un parell de reunions per començar a preparar-les.

ALTRA VEGADA L'OTAN

Per dir SI a la vida, SI a les coses ben fetes, SI a poder dir quatre coses ben dites als que s'ho mereixen. NO a la guerra NO a la instal·lació d'armes nuclears, NO a les bases nordamericanes, NO a En Reagan, NO a l'OTAN. Per la pau, votau No. I per a memòria del meu padrí al cel sia i que poguem pregar molts d'anys per ell.

* *

DES GLOSES D'EN PERE-GIL

HIVERNENCA

Assegut a sa camilla
amb sos peus ben calents
me vénen es pensaments
d'es cervell que sempre fila.

Es meu cap és un fogó
que no acaba es caliu.
Pens que mentre sia viu
em tendreu per glosador.

Ja m'ho deia el sen Concorda:
"Tu mai no acabes sa corda".

JOVENTUT

Quan te veig, Justa, Justina,
caminant tan falaguera,
com fas moure sa cadera
i es cossatge de jonquina,
desplegues tal energia
i s'arma un moviment...
... que ni aprop s'hi faria
un robust molí de vent.

Ja ho diu En Miquel Puput:
"No hi ha més gran tresor
que salut i joventut".

els alumnes escriuen...

FUTBET-ESCOLAR

<u>GENER</u>	<u>JOC</u>	<u>HORA</u>	<u>PARTIT I RESULTAT</u>
Dijous, 16	Algaida	15	✗Bret 4 - Algaida 3
Dimecres, 24	Montuïri	15	✗Bret 1 - Montuïri 6
Dimecres, 29	Fou aplacat a causa del mal temps.		
<u>FEBRER</u>	<u>JOC</u>	<u>HORA</u>	<u>PARTIT I RESULTAT</u>
Dimarts, 3	Maria	15	✗Bret 4 - Porreres 5
Dimecres, 19	Montuïri	16	✗Bret 3 - Maria 4

Encara queda per jugar el partit ✗Bret - Sineu.

S'ha de jugar a ✗Bret.

L'HIVERNACLE DE L'ESCOLA

A l'inici del curs ens va visitar un professor d'agricultura. Ara ens fa les classes una vegada per setmana: el dimecres el matí. Ens va explicar com havíem de millorar la terra, posant-hi fems i damunt arena per que la que hi havia era molt argilosa.

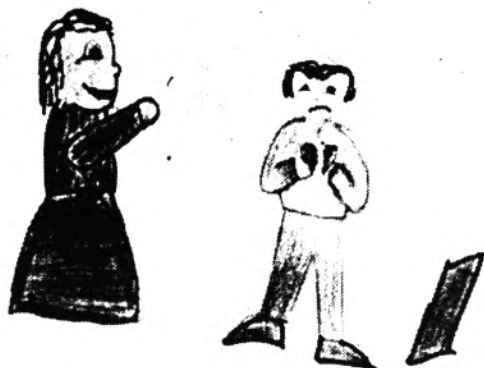
Quan la terra va estar ben preparada vàrem fer enmig de l'hivernacle un planter. Hi sembrarem pinyols de meló, pletuga, tomàtiques i clavellers. Després d'això vàrem fer un hivernacle petit envoltant el planter per mantenir millor la calor.

Finalment dimecres passat ens va ensenyar com havíem de poder els arbres.

← I per acabar, aquest és el poema de na Francisca Ferrer Llabrés, de 5e curs, que ha aconseguit el premi del mes de gener de la seva categoria, al concurs "Català amb el Consell Insular de Mallorca".

No m'estima

Dal meu cor se n'han fit dos trosos:
un per jo i un per ella,
però quan veig que no m'estima
li pegaria amb una estella.

Decàleg per la pau

Coordinadora Estatal
d'Organitzacions Pacifistes

Segurament tu també has pensat alguna vegada que vols la pau, com milions de persones arreu del món. Això no obstant també hauràs pensat alguna vegada que n'hi ha molts que parlen de pau mentre preparen la guerra, com aquells que volen mantenir-nos en l'OTAN i intensificar —tot i que parlen de reduir-les— el paper de les bases americanes. Mai no havia estat tan gran com ara el desig mundial de pau i tampoc mai com ara no havíem estat tan a prop d'una guerra devastadora. Els responsables d'aquest estat de coses —i no excloquem el govern— volen la nostra, la teva passivitat, compten amb el desinterès i la resignació que provoca pensar que, fem el que fem, no ens faran cas. Si el dia de demà volem viure en pau, si volem aconseguir la justícia, hem de fer-nos respectar des d'avui mateix. **Tots som imprescindibles per aconseguir la pau,** no deixis que decideixin per tu, que canviïn des de dalt la teva voluntat i la voluntat popular que expressen els sondeigs d'opinió, la qual reclama pau i no guerra, la sortida de l'OTAN i el desmantellament de les bases estrangeres.

Un món perillós

Vivim anys difícils i perillosos. Els arsenals nuclears continuen augmentant tot i que ja han acumulat material explosiu equivalent a més de cinc mil vegades el total de munició que va esclatar durant la segona guerra mundial. Aquests arsenals maten ja abans de ser usats generalitzadament, les armes químiques són assajades en el Tercer Món i l'ampliació i renovació constant de tots els arsenals consum més de 800.000 milions de dòlars anuals, **16.000 milions de pessetes cada hora.** Mentre es consum aquest dispendi en aquesta mateixa hora moriran 1.800 nens i nenes en els països subdesenvolupats. Les dades són esgarri-foses: el pes de la producció d'explosius ha superat el pes de la producció d'aliments, dues de cada tres persones pateixen fam i desnutrició. El nombre d'aturats a Europa supera el vint milions. Tot i així, el món s'empobreix per fer possible la guerra.

El perill de guerra no està únicament en l'ampliació dels arsenals, sinó en la bel·licositat de l'administració Reagan i en la millora tecnològica que posa a mans dels EUA i, amb cert retard, a les de l'URSS, armes tan ràpides i precises que permeten pensar en una guerra nuclear localitzada que intenti sorprendre la capacitat de represàlia de l'adversari. La pau esdevé massa fràgil per deixar-la a les seves mans. Depèn de tots, dels ciutadans de l'est i de l'oest, del nord i del sud, aturar aquesta bogeria i **fer possible el futur.**

L'Estat espanyol i l'OTAN

Des de l'any 1955 no s'havia produït cap nou ingrés a l'OTAN, mentre que del Pacte de Varsòvia se'n retirà Albània. Les Nacions Unides, seguint l'esperit de la seva recomanació del 1978, demanaren que cap país no s'afegís als blocs militars existents. El govern de Leopoldo Calvo Sotelo, vulnerant alhora la resolució de les Nacions Unides i la voluntat majoritària dels habitants del l'Estat espanyol, ens va incloure de pressa i corrents en l'Aliança Atlàntica, rera la fosca trama que se succeï des de la dimissió d'Adolfo Suárez fins a l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer del 1981.

El govern de Felipe González, un cop en el poder, ha invertit la seva posició: ha atlantitzat incessantment la seva política exterior i de defensa, en contra d'allò que havia manifestat anteriorment, i ha obligat el congrés del seu partit a acceptar el seu canvi de postura.

En els darrers mesos, el govern de Felipe González sembla voler canviar també l'opinió pública —majoritàriament contrària a l'OTAN i a les bases des de fa més de tres anys—, vol fer-nos acceptar la permanència a l'OTAN. Tot val: un decàleg en què sembla suggerir que podrien ser reduïdes les bases i la presència de tropes nordamericanes a canvi d'un sí a l'OTAN; que serà demanat l'ingrés en la Unió Europea Occidental; que OTAN i CEE són el mateix; que hem d'estar a totes. Tot val, dèiem, tot menys acceptar el rept de d'un referèndum clar i vinculant que permeti als ciutadans exercir llur dret de decidir sobre allò que afecta llur seguretat. D'això la importància que donem a la convocatòria d'aquest referèndum amb una pregunta clara, i al fet de votar-hi en consciència, més enllà de les consignes i opcions de partit. **Hi ha raons per ser neutrals, és possible optar per un decàleg de la pau.** Heu-les aquí:

Deu raons per ser neutrals

1. Restar a l'OTAN incrementa el perill de guerra perquè reforça el domini creixent i la mútua agressivitat dels blocs militars en el món, alimenta el rearmament i afavoreix la política bel·licista de l'administració Reagan. La **neutralitat** contribueix a disminuir el perill de guerra, afavoreix la pau i ajuda els pobles que són víctimes d'agressions exteriors. Si l'Estat espanyol fos neutral i no restés sotmès al xantatge dels EUA podria fer-se més solidari de Nicaragua i dels altres països centramericans, i també de tots els pobles que pretenen llur autodeterminació.

2. Romandre a l'OTAN comportarà la instal·lació d'armes nuclears. Segons que experts americans han denunciat, ara ja el Pentàgon decideix unilateralment sobre les bases i la totalitat del territori en la seva planificació nuclear. El gran interès de l'alt comandament de l'OTAN per l'Estat espanyol està en el paper que ens reserven com a cap de pont en un desembarcament de forces nordamericanes, com a base d'accions contra l'Orient Mitjà o el nord d'Àfrica i com a polvorí nuclear i convencional de reraguarda. Tot això ve a reforçar el paper i l'interès de les bases i facilitats americanes, fins al punt que es parla d'instalar-ne alguna més a les rieres gallegues. La **neutralitat** és la millor garantia de desnuclearització, de no servir de plataforma agressiva per als uns, i de blanc nuclear per als altres.

3. **L'OTAN no és Europa sinó la divisió d'Europa.** És la part d'Europa dividida i nuclearitzada sota hegemonia americana. L'ingrés a l'Aliança eixampla la bretxa, la divisió oberta a Europa —ja són la de l'est i la de l'oest— per part de tots dos blocs i reforça el domini d'una superpotència no europea sobre una de les parts. La **neutralitat activa**, si s'amplia el nombre de països no alineats, afavoreix l'alliberament del continent d'armes nuclears i de blocs militars.

4. **L'OTAN no és el món lliure**, més aviat fa cada dia menys lliure la part del món que està sota els seus dictats. Semblantment al seu bloc antagonista, l'Aliança Atlàntica imposa la seva voluntat als governs, ministeris i parlaments de cada país membre, i sostreu el control sobre seguretat i defensa al ja prou esquinçat abast del vot ciutadà. El sistema bipolar deixa molt poc marge per permetre que les poblacions dels països membres escullin llurs pròpies formes de vida i de govern, i per tant desnatura i impedeix el veritable exercici de la democràcia. La **neutralitat activa** és garantia de llibertat i d'independència en la presa de tota mena de decisions des de la sobeïraia popular.

5. **Ni l'OTAN és Europa, ni la Comunitat Econòmica Europea ho és tampoc, ni la CEE és l'Aliança Atlàntica.** Hem de rebutjar el xantatge que pretén vincular una aliança militar amb allò que es presenta com un tractat comercial entre països els quals no coincideixen ni tan sols territorialment. I això per no anomenar el caràcter socialment regressiu, insolidari amb el Tercer Món, explotador i militarista que va adoptant això que s'ha vingut a dir «Europa in-comuna». Exigim el dret de decidir, lliurement i separada, sobre la incorporació en ambdues aliances. Ara menys que mai no podem acceptar que les relacions internacionals es fonamentin en la prepotència i en la coacció.

6. **Restar a l'OTAN crea enemics i limita la multiplicitat de les relacions exteriors**, i per això ens fa dependents en tots els sentits d'una superpotència. A aquesta regal que ens fa l'OTAN hi hauríem d'afegir allò de què ens priva, què ens impedeix. La **neutralitat activa** crea amics i no enemics, permet eliminar dependències i tuteles i ens dona llibertat per establir relacions diversificades i per escollir sobiranament el nostre paper en el món.

7. **Restar a l'OTAN ja comporta un augment vertiginós de les despeses militars**, mentre es veuen retallades les pensions, les despeses de sanitat o d'ensenyament públic i ja hi ha tres milions de parats, una bona part dels quals sense subsidi d'atur. Tant sols les inversions de caràcter militar (33,7 % del pressupost de defensa) poden representar, en el període 1983-1990, dos milions i mig de pesetes (3,2 bilions en preus del 1985). La **neutralitat activa**

permetrà adoptar una política de defensa distinta, basada en uns altres principis, que renunciï al costós armament agressiu i que permeti una més gran seguretat i alhora una substancial reducció de les despeses militars.

8. **Restar a l'OTAN significa també, per primer cop, la potenciació d'una indústria armamentista** que militaritza l'economia, genera perillosíssims grups de pressió i comporta la immoral exportació d'armes a zones en conflicte bèl·lic o a règims tirànics i racistes, especialment en el Tercer Món. És rotundament fals que aquestes inversions armamentistes generin llocs de treball, com han afirmat les Nacions Unides. Les mateixes inversions aplicades en el sector civil en generen sempre més. El rearmament a l'Estat espanyol beneficia considerablement les multinacionals d'altres països dedicades a la fabricació d'armament.

9. **Restar a l'OTAN augmentarà la militarització actual del territori**, amb la proliferació de noves bases, la realització de maniobres conjuntes i la utilització de soldats en operacions exteriors. A la militarització del territori s'hi haurà d'afegir la militarització també creixent de la societat i de la política mateixes: projecte de servei militar per a la dona, segrest —per causa del secret oficial— del dret dels ciutadans a conèixer, opinar i decidir en afers militars, penalització del dret a l'objecció de consciència, increment del control policial sobre la població...

10. **Són els governants —en aquest cas el govern de Felipe González— els qui han de complir la voluntat del poble**, no el poble qui conformi la seva a la dels governants. Restar a l'OTAN, introduir definitivament l'Estat espanyol en la dinàmica de blocs fomenta la ja ara visible desnaturalització de la democràcia per causa de les pressions que exerceixen els poderosos interessos polítics i militars, tant des de dins com des de fora de l'Estat. Mentre ens referim en el nostre rebuig majoritari de l'OTAN mostrem a qui governa —aquí i en qualsevol altre país sotmès a un bloc militar— la nostra voluntat de decidir el nostre futur. L'esperança per la pau és que els pobles, a tot arreu, decideixin.

NI BASES NI OTAN

EL XORIC DEL CONVENT

Estic vertaderament astorat. Jo ja sé que els xorics a vegades ens barallam, sobretot quan tenim fam i hem de sobreviure; ara bé, el que no feim mai és barallar-nos per destruir a qui ens dona que menjar o allò que ens fa passar gust. Això sí que procuram que no s'acabi mai. I una cosa és el xerrar que podem fer per dins els cafès i l'altra és fer segons quines beneitures i endemés fer-les creure als altres.

Per què dic això? És molt senzill. L'altre dia vaig saber que hi va haver una reunió de caçadors; em digueren que era per no menar nova directiva, però que segurament no hi hauria res de nou perquè ningú es vol presentar ni tenir maldecaps i haurien d'esser els mateixos.

Però la sorpresa no acaba aquí, aquest mateix, al dia següent, em digué que a la reunió sortí una nova candidatura i que els que volien sortir, quan veren els qui es presentaven, no volgueren amollar els "trastos" i decidiren que es fessin unes eleccions en regla. Jo li vaig demanar que tenia aquesta nova candidatura que els altres no els fiassin els "trastos" i em respongué que no sabia, però el que és cert, és que a molts d'ells no els havien vist mai en cap reunió; i segons diuen, aquells que no van a reunions és perquè no els interessien les coses o perquè hi consenten.

D'aquesta manera la junta vella va que dar molt sorpresa que la primera vegada que

els veien ja es presentassin com a candidats a ocupar un lloc que mai els havia interessat. És estrany vaig pensar jo!

Però la cosa no acaba aquí. Resulta que dissabte passat (dia 22 de febrer) hi tornà haver una altra reunió i hi va haver de tot xerraren d'agafar moixos, d'agafar-los els dijous, de treure permís per agafar moixos, i altres barbaritats. En fi, esperem que els caçadors tinguin coneixement i al manco siguin com nosaltres; és a dir, ens agrada caçar i conservar i protegir els nostres territoris per tenir el nostre aliment assegurat. El vostre cas seria caçar i protegir la caça per per tenir-la assegurada el proper any i poder tornar practicar aquest esport que tant us agrada. Però el que no permetem (els xorics) és que les milanes s'a poderin dels nostres territoris, perquè aquestes endemés de procurar per elles com feim tots, també es mengen el que és dels altres sense cap mania i això no us interessa. I és que vertaderament, si per molt de menjar que hi hagi se'l mengen sempre les milanes, val més que n'hi hagi manco, però que siguem tots els xorics els qui passem gust. Vosaltres caçadors, si voleu, preniu llum de Na Pintora, que avui en dia és necessari que tinguem els ulls ben oberts si no voleu que us passi el mateix que ens passa als xorics quan vénen les milanes.

I ja que xerr de caçadors, avui he anat al cafè i n'hi havia uns quants que xerraven de la gran quantitat de tords que hi havia, i no ho podien creure. El que no entenc és que no n'hi va haver cap que pensàs que això ha estat gràcies a la mesura de només caçar tres dies a la setmana. O creis que enguany els tords havien fet dues postes!

Està ben demostrat que la caça no la fa el caçador sinó les lleis que ajuden de qualque manera a protegir-la. La llàstima és que encara n'hi ha que planyen la que queda i diuen que hem de seguir caçant fins que n'hi hagi. I cada any se queixen de la poca caça que hi ha. I és que són així, els caçadors. Ara pensau si no hi hagués un poc de branca.

Els estudis sobre la nostra llengua a l'estranger

Josep Massot i Muntaner

(per a "Premsa Forana")

Cada vegada són més els mallorquins conscients del fet que la nostra llengua té una història que no podem oblidar i ha estat i és vehicle d'una literatura important, ja des de l'edat mitjana. I llevat dels ignorants i dels obstinats, tothom sap que es tracta d'una llengua romànica —derivada, per tant, del llatí— que en diverses varietats dialectals es parla no solament a les nostres illes Balears i Pitiüses, sinó també al Principat de Catalunya, al departament francès anomenat dels "Pirineus orientals" —a l'antic regne de Mallorca—, al País Valencià, a una extensa franja d'Aragó i a la ciutat italiana de l'Alguer, a Sardenya.

Probablement no són tants, però, els qui saben que el català —en la seva forma literària i en les seves variants dialectals— és objecte d'estudi a moltes universitats d'arreu del món. Ja des de molt antic, hi ha hagut una tradició considerable d'estudis lul·listics. Ramon Llull, una de les figures més suggestives que ha donat Mallorca en totes les èpoques, va viure a França i hi va deixar una bona colla d'amics, i les seves obres i el seu pensament foren vindicats o atacats a tot Europa, no solament a França, a Itàlia o a Alemanya, sinó fins i tot a Rússia, on es conserven manuscrits que mereixen que qualcú s'hi dediqui a fons, segons l'opinió d'Elena Wolff, de l'Acadèmia de les Ciències de Moscou, bona coneixedora de les llengües romàniques, que parla i escriu amb una relativa correcció el català. El lul·lisme modern, d'altra banda, ha tregut grans representants estrangers, alguns molt relacionats amb Mallorca, com R. Pring-Mill, autor d'EL MICROCOSMOS LULLIÀ (publicat per l'Editorial Moll), que visqué de petit a la nostra illa, o Anthony Bonner, que hi viu habitualment i és conegut sobretot per la seva

dedicació al GOB, el qual col·labora sovint a la revista "Estudios Lulianos" —òrgan de l'Escola Lul·listica Mallorquina, molts "mestres" de la qual són estrangers— i que acaba de publicar als Estats Units dos enormes volums que tradueixen a l'anglès una àmplia selecció de les obres de Ramon Llull.

La Gran Bretanya i Irlanda han tregut des de fa molts anys a les seves universitats la llengua i la literatura catalanes com una assignatura d'un cert relleu. Conseqüentment, són molts els anglesos que saben llegir i parlar la nostra llengua, que han assistit —juntament amb estudiants de molts altres països— als concursos per a estrangers que organitza des de fa molts anys l'Institut d'Estudis Catalans a Barcelona, i que es dediquen d'una manera o altra a l'estudi de la llengua, la literatura o la cultura dels Països Catalans. N'és una bona mostra l'existència de l'Anglo-Catalan Society, associació que cada any celebra unes quantes sessions i que ha publicat o ha estimulat llibres i articles de revista ben interessants.

A França, s'ha mantingut sempre el caliu dels estudis catalans, en part duits a terme per intel·lectuals

procedents del Rosselló, com Josep-Sebastià Pons o

Joan Amade. Fou precisament el fill de Joan Amade que, com a prefecte de París, permeté l'obertura d'un Centre d'Estudis Catalans a la Sorbona i parlà en català als sorpresos barcelonins que l'anaven a veure juntament amb autoritats acadèmiques franceses. De fa temps, hi ha el projecte que els francesos que treballen sobre temes catalans s'agrupin en una associació semblant a la britànica.

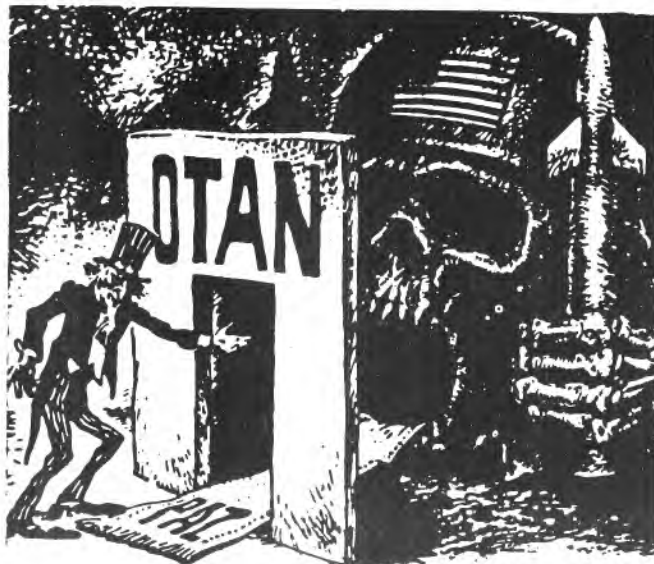
Aquestes associacions són ja un fet als països germànics (Alemanya, Àustria i Suïssa), on fa uns quants anys va ésser fundada l'anomenada Deutsch-katalanische Gesellschaft —impulsada per Til Stegmann, entusiasta divulgador de la nostra cultura a Alemanya—, i a Itàlia, on existeix des d'abans una Associazione Italiana di Studi Catalani. Aquestes associacions agrupen historiadors, lingüistes i historiadors de la literatura que en molts casos han fet i fan contribucions molt notables en el seu camp i formen, a les universitats respectives, noves generacions d'estudiants. Vull subratllar

el nom de la universitat de Basilea, a Suïssa, on Germà Colon ha creat una autèntica escola, d'on han sortit treballs dignes destacats sobre Ramon Llull i sobre el LLIBRE DEL CONSOLAT DEL MAR, entre molts altres.

També als Estats Units i al Canadà abunden els estudiosos de la nostra llengua, catalans "transplantats" o americans o canadencs, els quals s'han agrupat igualment en la North American Catalan Society. Aquesta associació celebra col·loquis multitudinaris cada dos anys, les actes dels quals han estat publicades amb regularitat (n'acaba de sortir el quart volum, a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat).

Molts d'aquests i molts d'altres "catalanòfils" estan en contacte a través de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, amb seu teòrica a Amsterdam, de la qual parlarem un altre dia.

Tot plegat 'es un panorama engrescador i digne d'ésser més conegut. No és sorprenent que molts estudis sobre el català hagin estat duits a terme a l'estranger mentre la nostra llengua era prohibida a les nostres universitats?

Comunitat Autònoma
de les Illes Balears
Conselleria de Cultura

NOTÍCIA D'UN CARNAVAL

Associació Premsa Forana
de Mallorca

El carnaval ha mort i no per ressucitar com, en altre temps, ressucitava cada any.

S'ha extingit el sentit que tenia, millor dit, es va extingir fa ja un grapat d'anys. Les festes dels "darrers dies" tenen una clara ascendència pagana, i molts dels ritus i dels mites que en aquests dies es recorden tenen les seves arrels dins la foscor dels temps. Alguns autors diuen que el seu origen es remunta a les Festes Saturnals de l'època romana.

El Carnaval, però, des de l'Edat Mitjana, quan el Cristianisme assoleix l'hegemonia dins Occident, ha estat manipulat, instrumentalitzat i utilitzat - com a punt de fuga de molts de sentiments que es reprimeixen dins la quotidianitat. El Carnaval apareixerà així carregat d'intencions socials i psicològiques, i passarà a ésser molt més que no una simple manifestació lúdica.

El fet fonamental de poder emmascarar-se ha permès al ser humà, home o dona, canviar de caràcter durant uns dies o unes hores... a vegades, fins i tot, canviar de sexe.

Com bé diu J. Caro Baroja, *"inversions de tota casta, introjeccions, projeccions i altres fets tèrbols, dels que ens parlen els psicòlegs i psicoanalistes, podrien il·lustrar-se probablement a la llum de les llicències carnavalesques"*.

El Cristianisme anà desdibuixant el caràcter simbòlic i màgic de les festes carnavalesques primitives, i convertí aquest període festiu en una fórmula per aconseguir l'equilibri social a base de fixar un determinat temps -"els darrers dies"-, d'aparent desequilibri, en el qual la societat es llança

primer a un extrem i llavors a l'extrem contrari, malgrat que sembla que les abstinències i rigors quaresmals han estat sempre molt menys observats que els excessos carnavalescs.

És per aquest mateix motiu que deim que "aquest carnaval ha mort". Ha mort perquè ja no té raó d'existir. Avui dia, és del tot absurd concebre el carnaval com a fenomen oposat a una cosa -la Quaresma- que, per a la immensa majoria, ha deixat de tenir sentit.

El carnaval dels nostres dies requereix una nova interpretació. Sa Rua, els concursos de disfresses, els infants que, el Dijous Llarder, van a l'escola tots "endiumenjats", són fets que no poden interpretar-se de la mateixa manera o, almenys, baix el mateix punt de vista que el carnaval que s'estilava pels pobles fins als primers anys de la postguerra.

El Carnaval que intentam descriure està marcat per la contraposició clara: el "pecat" dels "darrers dies" fa possible que es reforci i recrueixi la "penitència" durant la Quaresma.

Tot es fa pensant amb el que no es podrà fer. Cal aprofitar i esbrevar-se. Cal preparar-se per assumir físicament i psicològicament un període de duresa i austeritat gairebé repressives.

Tot el que durant els "Darrers Dies" havia estat festa, crits i bulla, carn, abusos i llicències impregnades de color, es convertiran, de sobte, amb el Dimecres de Cendra, en penitència, silenci, dejuni i abstinència i mortificació; tot baix les diverses tonalitats del negre.

N'és exemple clar aquesta cançó recollida al nostre poble:

*Joveneta bona i tendra
es jocs se són acabats,
es gusts que n'hem passats
s'hauran de convertir en cendra.*

* * * *

El Carnaval, més conegut aquí pels "darrers dies", s'iniciava per Sant Antoni (17 de gener) i es perllongava fins al darrer dia de carnaval, que coincideix sempre amb el dimarts anterior al Dimecres de Cendra.

Des de mitjan gener començaven a aparèixer les manifestacions carnavalesques que anaven augmentant progressivament fins arribar a la catarsi dels "darrers dies", especialment pel Dijous Llarder i el

darrer dimarts.

Al nostre poble, en els primers moments de la postguerra, les manifestacions carnavalesques que perduraren varen esser les "fresses" que gairebé han simbolitzat el sentit de tot el que implicava el carnaval. Evidentment queals anys de la postguerra era preceptiu que les "fresses" anassin acompanyades per algú destapat que es "responsabilitzava" dels actes de les "fresses". Estàvem en un estat d'"ordre".

Perdurà també el costum dels balls, vertadera vàlvula d'escapada de la gran repressió, especialment psicològica, que exercien l'Església i els poders fàctics del règim.

Els balls s'originaven normalment entorn a les vetlades que es feien a diverses cases del poble cada dimarts, dijous i diumenges del període prequaresmal. A aquestes vetlades acudien les fadrines dels voltants, acompanyades sempre per les mares que anaven al "fil". Compareixien també tots els joves i bergantells de la rodalia, especialment els pretendents d'alguna de les al·lotetes.

Un flabiol, unes castenyetes, uns ossos de canya i quatre motlles i dues llaunes bastaven per armar el sarau. L'amo de la casa començava el ball i ja hi som: Ara va de cota!

A més dels balls es feien també jocs com és ara "es cavall blanc", "la sabateta pas pas", "el tio paper", "la mort", etc. Algun de caire infantil i divertit, però també altres de caire clarament se-

xual. Si s'havia de pegar graponejada havia de ser ara, durant la Quaresma hi havia set setmanes per arrepenir-se.

Als anys 40 pareix esser que ja s'havia perdut el costum d'ortigar-se, segurament condemnat per la moral que afavoreix sempre expressions més encobertes en comptes de la més sana espontaneïtat.

Aquest costum consistia en què els joves, amb un manat d'ortigues amb la mà, encaçaven les al·lotes, els alçaven els faldons i els envergaven una bona ortigada per les cuixes, com més amunt millor. Tot eren bots i xiscles.

A mesura que s'acostava la Quaresma augmentava també progressivament el ritme del sarau, i la bulla i els balls que es feien tres pocs per setmana es multiplicaven fins arribar a la darrera setmana que llavors es feien cada vespre.

El Dijous Llarder i el darrer dia s'acabava la feina després de dinar i se sopava de jorn. Es consumia "bollit d'ossos" i "greixonera de peus de porc", menjars prohibits durant la Quaresma. Després d'un bon sopar començava el ball; el dijous durava fins que s'acabava el "carburo" del llum. Qui sap si algunes vegades continuava a les fosques? Era la victòria plena de Don Carnal sobre Dona Quaresma. El triomf de la carn.

El dimarts acabava tot a mitjanit. Els pecadors del dimarts s'aixecaven penitents el dimecres. Era un carnaval que, volguem o no, ha mort. Visca el Carnaval!

Andreu Ramis i Puiggròs

**PER QUÈ
NO
EN LA
NOSTRA
LLENGUA?**

Molino Triturador de Pienso

Cámara Agraria

Lloret de Vista Alegre

D. [redacted]

DEBE:

Kilogramos	CONCEPTO	Precio	TOTAL
360		250	900

La veritat és que no resultaria massa difícil escriure els rebuts del molí triturador de pinsos de la nostra localitat en la nostra pròpia llengua. Des d'aquí ens oferim per fer-ho cas que decideixi donar aquesta passa.

Els qui vulguin adquirir "Es Pi Gros" o subscriure-s'hi ho poden fer a S'Es tanc o a S'Esqueix.

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
MCMVI **86**

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
FULL D'INSCRIPCIÓ

NOI
Cognoms
Nom
DOMICILI
Poble i codi postal
Codi postal
TEL. FERIA
TEL. PARTICULAR

• Vol adscriure's a l'àrea:

- 1a. PLANTEJAMENTS I PROCESSOS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
2a. SOCIOLOGIA DE LA LLENGUA
3a. LINGÜÍSTICA SOCIAL
4a. MITJANS DE COMUNICACIÓ I NOVES TECNOLOGIES
5a. LLENGUA I DRET
6a. ENSENYAMENT
7a. HISTÒRIA DE LA LLENGUA

• Vol col·laborar en l'acció:

1. PRESENCIA DEL CONGRÉS A LES ESCULES
2. PROMOCIÓ DE NOUS CONGRESSISTES
3. CATALA A LA INDÚSTRIA I AL COMERCÍ

• Vol acollir algun congressista a cas seva.

Si ☐ No ☐

• Invitarà algun congressista pel seu compte

Si ☐ No ☐

Escolliu la vostra opció:

A. Per persones

	Preu
Congressista de Número	15.000
Congressista de Número amb quota reduïda per a escolars, universitaris, jubilats, canos, especials	2.500
Congressista de Número Especial	15.000
Congressista Col·laborador	50.000
Congressista Col·laborador Especial	100.000
Congressista de Mèrit	250.000
Congressista de Mèrit Especial	500.000

B. Entitats o Empreses

Entitat o Empresa Congressista de Número	25.000
Entitat o Empresa Congressista de Número Especial	50.000
Entitat o Empresa Congressista Col·laboradora	100.000
Entitat o Empresa Congressista Col·laboradora Especial	250.000
Entitat o Empresa Congressista de Mèrit	500.000
Entitat o Empresa Congressista de Mèrit Especial	1.000.000

Aportació per a la compra d'una porció de terrenys d'un parc històricocultural (és opcional)

1.000 ptes	50.000 ptes
5.000	100.000

Quantitat total a pagar (drets de congressista + aportació per al parc històricocultural)

ptes

Forma de pagament

Taló nominatiu a favor del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Ajusteu-lo al full d'inscripció i emeu-ho tot junt a la Secretaria General del Congrés.

A través de qualsevol Banc o Caixa d'Estalvis al compte «II Congrés Internacional de la Llengua Catalana». En aquest cas emeu el full d'inscripció adjuntant hi el duplicat de l'impremta a la Caixa o Banc o la fotocòpia.

Data i Signatura

Carnet del Congressista

Num.

sempre per l'organització

Secretaria General del Congrés, Rambla Catalunya 15 1er 2a
Tel. 317 88 44 - 09037 BARCELONA

VIURE EN CATALÀ OBERTS AL MON

*II Congrés Internacional
de la
Llengua Catalana*

30
D'ABRIL

11
DE MAIG

1986

Presentació pública del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana

Constitució del Consell d'Entitats Promotores de les Illes

El passat dia 2 de febrer, a Manacor, va tenir lloc l'acte de presentació del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i la constitució del Consell d'Entitats Promotores de les illes. Els actes es realitzaren durant tot el dematí, i anaren acompanyats de diversos esdeveniments. El primer de tots a les 10,30 h., fou la inauguració de l'exposició: "MN. ALCOVER: MIG SEGLE DESPRES", en el marc de "Sa Torre de Ses Puntes". Com és sabut, l'il·lustre mossèn, Antoni Ma. Alcover, va tenir la iniciativa de celebrar el I Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el qual se va celebrar a Barcelona l'any 1906, i ell mateix el va presidir.

D'entre els diversos actes, cal destacar les intervencions del Sr. Isidor Marí i Mayans, coordinador de l'àrea Científica de Lingüística Social; que va

parlar sobre "UN CONGRES PER AL FUTUR"; de l'escriptor Sr. Josep Ma. Llompart, que ho va fer amb el títol "VIURE EN CATALA, OBERTS AL MON"; i del Dr. Joan Miralles i Monserrat, catedràtic de filologia catalana i president de la Comissió Territorial de les Illes Balears, que va versar sobre "ANTONI Ma. ALCOVER, AVUI".

Va tancar les intervencions l'Excm. i Magfc. Rector de la Universitat de Barcelona, Dr. Antoni Ma. Badia i Margarit, President del Comité Executiu del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Després dels actes es va obsequiar amb un dinar de benvinguda a les autoritats i als representants de les entitats adherides, ofert per l'Il.lm. Ajuntament de Manacor.

Dins el marc del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, s'està preparant una exposició sota el títol: "Balears, Centre d'Art". Aquesta, serà una oportunitat única per contemplar una mostra exhaustiva i objectiva de la pintura contemporània de les Illes. Per això mateix, s'ha format una comissió, composta per persones que no hi tenen interessos econòmics directes, però que a la vegada estan dins el món artístic (crítics i historiadors d'art, periodistes, etc.)

A hores d'ara formen

la comissió: Guillem Fronter, Basilio Baltasar, Catalina Cantarellas, Miquel Seguí, Joana Ma. Palou, Biel Mezquida, el Director de la Fundació Pilar-Joan Miró, Guillem Sintès, en representació de Menorca, Albert Ribas, en representació d'Eivissa, Jaume Falconer.

Aquesta exposició, que servirà per donar una visió general de l'art a Balears serà itinerant. S'inaugurarà a Eivissa l'abril, passarà a Menorca i acabarà a Ciutat, concretament a "Sa Llotja", durant el maig d'aquest any. Deu pintors s'escolliran en representació de les

Illes a l'exposició que es farà a Catalunya amb el lema "Catalunya, Centre d'Art".

Fruit d'aquest esdeveniment, serà la publicació d'un Catàleg que no sols reunirà tota la mostra pictòrica de l'exposició, sinó que recollirà tot l'art contemporani de les Illes en les seves diverses facetes (Ceràmica, escultura, disseny).

Es farà una mostra paral·lela amb artistes representants de Catalunya i País Valencià. Aquesta segona mostra serà prou interessant si és té en compte que vindran 10 representants de

cada indret.

CALENDARI DE L'ÀREA DE LINGÜÍSTICA SOCIAL

abril/maig	Exposició "Balears Centre d'Art" de pintura d'autors de les Balears, a Eivissa, Menorca i Mallorca.
30/04/86	Obertura de tot el Congrés, amb presència dels més alts representants de les institucions i entitats dels set territoris de llengua catalana, dels coordinadors de les àrees científiques i de reconeguts romanistes internacionals estudiosos de la nostra llengua. Palma.
04/05/86	Clausura de les sessions científiques de l'Àrea de Lingüística Social.
08/05/86	Simultània de conferències amb intervenció de catalanòfils estrangers, a Palma, Manacor, Inca, Maó, Ciutadella, Eivissa i Sant Francesc Xavier (Formentera).
11/05/86	Clausura del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, a Barcelona.

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
MCMVI 86

PARE JOAN AMENGUAL I MIRALLES (M.SS.CC.)

Nascut a Llorito el 8 de juliol del 1910, cursa els primers estudis en el Seminari de la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors. S'ordena sacerdot a la Ciutat de Mallorca el 14 de març de 1934 i el seu primer destí és el Seminari Menor de la congregació. Llavors al Noviciat i 5 anys després el destinen a Río Cuarto (Argentina). Arriba a aquella ciutat el dia 19 d'agost de 1948 i el 5 de setembre del mateix any es fa càrrec de la parròquia.

A iniciativa del Pare Geuna, rector de la Catedral i secretari del Bisbat, es crea la parròquia del Sagrat Cor que, a petició del Pare Joan Amengual, es canvià de nom i passà a ser parròquia dels Sagrats Cors. La construcció comença el dia 3 de desembre de 1945 i s'inaugura el 15 d'agost de 1947.

La seva vida de rector tengué un període de setze anys i dos de tinent-capellà. Cal mencionar la Primera Comunió de nins i nines que estava exclussivament al seu càrrec, tenint cura d'uns cent vint al.lots ja que a l'any 1948 no hi havia catequistes.

Constitueix el primer grup d'aspirants juvenils en la Secció Femenina el dia 9 d'octubre de 1949; dins el mateix any s'acaba la façana del temple i es realitza la primera excursió de parroquians al seminari "Las Peñas" el 27 d'octubre de 1949.

A l'any següent es forma el primer cercle d'aspirants a la branca masculina de l'Acció Catòlica. El dia 18 de juny d'aquest mateix any 1950 beneeix el nou estandart de l'Apostolat de l'Oració i el 20 del mateix mes procedeix a beneir la Bandera Argentina que es col.loca a l'altar major.

El 14 de setembre de 1952 el Pare Joan juntament amb els seus companys de Mallorca, celebren per primera vegada la Festa de

la Verge en la qual honraven públicament la Verge de Lluc, la seva patrona. La imatge que hi ha a l'església dels Sagrats Cors és una reproducció exacta de la de Lluc que va ésser donada per l'Associació d'Antics Blaus. L'agent consular don Miquel Suau i el Pare Joan oferiren una festa en honor de l'arribada de la Verge de Lluc a l'Argenti-

Joan Amengual Miralles, missioner dels Sagrats Cors, el dia de les seves Noces d'Or.

na.

L'any 1953 se celebren les noces d'or de l'església de Holmberg. Cal destacar la gran dedicació del Pare Joan cercant el progrés espiritual del poble de Holmberg.

* * * *

Retornant als primers anys d'actuació del Pare Joan, podríem destacar que començà a la parròquia les activitats de la Lliga de Mares, desenvolupant una activitat positiva dins la població.

L'any 1959 celebra les seves noces d'argent sacerdotals. L'acte fou trascendental i no era per manco amb el gran reconeixement que tenia dels feligresos.

Dia onze de febrer de 1964 beneeix la imatge de Nostra Senyora de Lourdes dins la seva capella. L'any 1965 és gestor de la fundació de la Comissió Pro-Temple del

Barri General Paz. El 12 de setembre de 1966 el Pare Joan és traslladat a Sierras Bayamon (Puerto Rico). Encara que físicament abandonàs l'Argentina, espiritualment mai no l'abandonà.

De Puerto Rico anà a Santo Domingo i emmalaltí. Llavors vengué a Mallorca on hi passà els darrers anys de la seva vida, malalt i assegut a una cadira de rodes. Morí el dia 25 de novembre de 1979 al Monestir de Sant Bernat de la Real.

* * * * *

Els únics familiars que queden vius són les seves tres germanes: Maria Son Ferriol), Catalina (Llucmajor) i Margalida Pun tarrona" (Lloret de Vista Alegre).

Lloret, 14 de febrer de 1986

Bartomeu Amengual i Gomila

Página 12

LA CALLE.

INFLUENCIA DE LA OBRA DEL PADRE JUAN AMENGUAL EN NUESTRA CIUDAD

La obra realizada por el Padre Juan Amengual Miralles fue la de colocar no sólo los cimientos materiales de una nueva parroquia en nuestra ciudad, -la de los Sagrados Corazones- sino también los cimientos espirituales de la comunidad, a través de una labor apostólica que no conoció pausa.

Nace en Lloret de Vista Alegre, Mallorca, España el 8 de julio de 1910, cursando sus primeros estudios en el Seminario de la Congregación de Misioneros de los Sagrados Corazones de Jesús y María.

Se ordena sacerdote en Palma de Mallorca, el 17 de Marzo de 1934 y su primer destino es el Seminario Menor de la Congregación luego al Noviciado y cinco años después la Superioridad lo destina a Río Cuarto, llegando a esta ciudad el 19 de Agosto de 1948, haciéndose cargo de la Parroquia el 5 de Setiembre del mismo año, realmente el Padre Juan cumpla con la última

1951, fueron los primeros socios de la institución.

El 20 del mismo mes y año, viajó el primer grupo de peregrinos a la fiesta de Nuestra Señora de la Consolación a Sampaño y el primero del mes siguiente, se constituye el primer Círculo de jóvenes de Acción Católica.

La presencia del Padre Juan de los actos religiosos en la Escuela Las Perlas, fue constante y eficaz.

Se inicia por vez primera la Cuarenta Horas de Oración, practicada durante varios días, fue el 18 de Junio 1952.

En ese mismo año, se declara el Prohibitorio por el

acorde con su profunda fe religiosa y efectivamente el 16 de Diciembre de 1968, el

Excmo. señor el lugar el templo la pie acomp

Ginar 1969, obra, sencill chou realit Jesús

En la actual da co quia a Liga i llan

Río Cuarto, lunes 24 de noviembre de 1980

A UN AÑO DE SU FALLECIMIENTO

Ceremonia en homenaje al sacerdote Juan Amengual

El Reverendo Padre Juan Amengual Miralles será recordado mañana al cumplirse el primer año de su fallecimiento por la comunidad de la parroquia de los Sagrados Corazones de nuestra ciudad, a la que sirvió durante largos años.

En una ceremonia a cumplirse en el atrio de la Iglesia ubicada en la calle Lamadrid al 1600 se procederá a descubrir una placa recordatoria y se colocará una fotografía de dicho sacerdote en el hall de la parroquia.

El acto se llevará a cabo luego de la misa vespertina y han sido invitadas al mismo autoridades civiles, militares y eclesiásticas.

EL EJEMPLO DEL PADRE JUAN

Sacerdote piadoso, amable, verdadero apóstol del Evangelio de Cristo, el padre Juan fue un ejemplo de amor hacia el Creador.

Retumban aún en nuestros oídos las palabras de sus sermones y ante nuestros ojos surge la imagen de su sonrisa espontánea.

Las molestias físicas que soportó encontraron un escollo invencible en su voluntad de continuar con el cumplimiento de sus tareas manteniéndose siempre activo no disminuyendo nunca su espíritu de disciplina religiosa.

La penetración espiritual y el conocimiento profundo del ser humano lo llevaron a ser el sacerdote que marca rumbos para que la sociedad conviva sobre bases esenciales, como lo son la comprensión y la unidad fraterna.

ASPECTOS DE SU VIDA

El padre Juan nació en Lloret de Vista Alegre, Mallorca, España, el 8 de julio de 1910 y cursó sus estudios en el Seminario de la Congregación de Misioneros de los Sagrados Corazones de Jesús y María.

El 17 de marzo de 1934 se ordenó sacerdote, siendo su primer destino el Seminario Menor de la Congregación, luego el Noviciado y cinco años después la ciudad de Río Cuarto, a la

nombre en el atrio de la parroquia y una fotografía en el salón parroquial.

Las fuerzas vivas de esta ciudad, fueron invitadas especialmente a participar de estos actos que se recordará al padre Juan.

La Biblioteca Popular de los Sagrados Corazones, fundada bajo su amparo, invitó a todos sus socios y ex socios a sumarse a los actos en homenaje al padre Juan.

SOCIALES • Pag. 9

Homenaje al padre Juan Amengual Miralles

El próximo martes 25 se cumple el primer aniversario de la partida hacia la eternidad del Reverendo Padre Juan Amengual Miralles, que fuera cura párroco de la Iglesia del Sagrado Corazón de esta ciudad durante 18 años.

Con tal motivo ese día se realizará una Misa a las 20 horas, la que será celebrada por nuestro Obispo Diocesano, Moisés Julio Blanchoud. Posteriormente se descubrirá una placa recordatoria en su homenaje en el atrio de la Parroquia y una fotografía en el salón Parroquial.

Las fuerzas vivas de esta ciudad, han sido invitadas a participar de estos actos en que se recordará a ese verdadero soldado de Cristo y María que fue el Padre Juan. Quienes tuvimos la inmensa dicha de estar en contacto con él, consideramos haber tenido un especial premio del Señor, ya que su bohononía, su sencillez, su espíritu de sacrificio siempre dispuesto a tender una mano y dejar la palabra de Dios a quienes la necesitaban, nos hace pensar que el Padre Juan, sin ninguna duda está ya en el lugar de los verdaderos elegidos por Dios; y, porque no creer que desde allí estará permanentemente velando por sus queridos feligresos de Río Cuarto, como solía mencionarlos siempre desde los distintos países del mundo en que se encontraba viviendo a Dios desde que partió de Río Cuarto hace cuarente años.

La Biblioteca Popular de los Sagrados Corazones, fundada bajo su amparo y protección, invita a todos sus socios y ex-socios a sumarse a los actos en homenaje al Padre Juan.

El reverendo padre Juan Amengual.

Además, la presencia del padre Juan en los actos religiosos de la escuela Las Perlas fue constante y eficaz iniciando asimismo las Cuarenta Horas de Oración en junio de 1952.

Su tarea como párroco fue intensa, llegando a suministrar 146 mil comuniones, 2500 bautismos y bendecir 980 matrimonios.

Lloret, aquest gran poble

Vull dirigir-me, amb tota la meua humilitat i la meua gran estimació que sent pel meu poble, a tota una sèrie de persones que fan de Lloret un gran poble. Nosaltres tal vegada no ens donam compte perquè hi som de dins.

Em faig ressò d'unes paraules molt encertades de Jaume Coll en una resposta que va fer en un escrit dirigit a Na Ben Vista, dient-li que només es fixava en les coses mal fetes i negatives del poble, però oblidava la bona voluntat i disposició de totes aquelles persones o entitats que ens fan sentir orgull quan passejam el nom de Lloret per la resta de l'illa. Des del capellà, que no només és don Miquel Mulet, sinó que és tota la Parròquia i els feligresos; el Batle i tot l'Ajuntament; els jugadors de futbol i tota la directiva i entrenador que fan possible que n'hi hagi; els caçadors, agrupats dins una societat amb unes normes que tots han de respectar; els mateixos capdavaners d'aquesta revista, que amb un treball silenciós fan possible que hi hagi aquest mitjà de comunicació local; els mestres i l'escola que mantenen viva la flama de la cultura; la Comissió de Música, o-

brint-nos la finestra de l'art; les monges amb el seu inestimable servei social, espiritual i caritatiu; l'Associació de la 3ª Edat, que mantén viva la il·lusió i l'esperança; totes les persones que donen treball a les altres i, en definitiva, a tots els veïns de Lloret que dins les fatigues, la suor i els sofriments saben donar les gràcies i mantenir l'ordre en tots els aspectes de la vida. És meravellosa aquesta comunitat i moltes vegades no n'apreciam tots els valors.

Però deia que us vull demanar un moment de reflexió sèria i compromesa. El proper dia 12 de març decidirem el futur d'aquesta comunitat: el referèndum sobre la permanència a l'OTAN. Té més importància de la que en principi molts li donen. Decidim moltes coses amb el nostre vot. És un dret i un deure acudir a les urnes i cal complir-lo, però d'una manera responsable. I per això és necessari informar-se conscientment abans de donar una passa com aquesta i llavors obrar segons els propis convenciments. Jo vull posar per la Pau, per la convivència pacífica i harmoniosa de totes les persones humanes. Vull posar per un: "Encara és possible la Pau". Per això votaré NO, conscient que faig un bé a les generacions futures que ja no podran escollir Tal vegada, en un principi tenguem unes repercussions negatives quant a una sèrie de qüestions amb alguns països membres de l'OTAN, però nosaltres no tenim per què endin-sar-nos dins un món bel·licista i criminal que l'únic objectiu que té és MATAR.

Felip Munar i Munar

Amb el suport de la

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

1 de Març, una data històrica

L'1 de març de 1983 les Corts Generals aprovaren l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. De llavors ençà, aquest dia s'ha convertit en una data històrica.

- PERQUÈ aquell 1 de març de 1983 iniciàrem el procés cap a la institucionalització del nostre autogovern.

- PERQUÈ amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears retérem homenatge a totes les persones que al llarg del temps han treballat per mantenir la identitat del nostre poble.

- PERQUÈ aquell dia iniciàrem el camí per planificar el nostre futur i convertir en realitats les nostres aspiracions.

Any rera any, hem recordat aquella data amb una commemoració solemne, però popular. Solemne, pel significat que té; popular, perquè el poble de les Illes Balears n'és el protagonista.

Aquest és l'autèntic es-

Consolat de Mar, seu de la Presidencia del Govern Balear

perit que anima els actes oficials i la diada autonòmica que el Govern Balear prepara per a principis de març. Una commemoració que vol ressaltar i difondre tot allò que ens és propi i que marca les nostres vides. Una data perquè reflexionem sobre el fet balear.

Cada any, una de les nostres illes ha estat l'escenari principal de la Diada Autònoma. Primer va esser Menorca, després, Eivissa i

Formentera i enguany, en el Tercer Aniversari de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia, ho serà Mallorca. Per això, us convidam a tots a celebrar aquesta fita històrica i esperam que tots, habitants d'aquestes Illes, hi prengreu part.

GOVERN BALEAR

